

[Handelsministeren.]

til, at Konverteringen er til Held for Landet, og at den som Følge deraf baade kan og bør gennemføres. Det maa derfor ogsaa forundre, at netop de Konservative nu er lystne efter at faa Risikomomentet bragt i Forgrunden paa Statens Bekostning. Dette Ændringsforslag er derfor i enhver Henseende sagligt slet underbygget, og jeg maa bestemt fraraade at stemme for dets Vedtagelse.

Under Smør- og Margarineordningen, som Venstre stiller Forslag om, findes i Betænkningen under Punkt 4 en saalydende Bestemmelse:

„Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til med Tilslutning af Landbrugsministeren og Landbrugsraadet at træffe Foranstaltninger til, at Importen af fremmede Olier og Fedtstoffer til Margarinefabrikation i de Tidsperioder, for hvilke der udstedes Valutaattester, indskrænkes til højst Halvdelen af Indførselen i de tilsvarende Perioder i 1933.“

Derefter er der sat Punktum, og saa staar der:

„Det overvaages, hvis saadanne Foranstaltninger træffes, at Prisstigning paa Margarine — ud over hvad eventuelt øgede Produktionsomkostninger maatte begrunde — ikke indtræder“.

Jeg kan ikke skønne rettere, end at vi her staar over for et Paalæg til Handelsministeren. Det fremgaar ikke helt klart af hele Bestemmelsen under Punkt 4, men jeg formoder, at det er saaledes, og i saa Fald maa det vel være Handelsministeren, der har Pligten. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at Handelsministeren ikke har nogen Lovhjemmel nogetsteds til med Virkning at kunne paatage sig Udførelsen af dette Paalæg, og jeg maa da have Lov til at spørge: Hvorledes skal Paalægget opfyldes, hvilke Midler stiller man til Handelsministerens Raadighed? I Henhold til den gældende Lovgivning har Handelsministeren ikke engang nogen Mulighed for at begære sig de fornødne Oplysninger givet. Nu er det imidlertid muligt, at man i Henhold til en anden Paragraf kunde begære sig, og med et heldigt Resultat kunde begære sig, de fornødne Oplysninger, men helt sikkert er det, efter hvad jeg kan skønne, ikke, og under alle Omstændigheder mener jeg, at der ikke til Ministerens Disposition er stillet noget Organ, som han kan anvende for i paakommende Tilfælde at skride ind. Jeg maa derfor, hvis videre Forhandlinger om dette Spørgsmaal skal føres, henstille, at man for det første giver Bestemmelsen

en mere præcis Form, og endelig, at det Paalæg, som man giver Handelsministeren, bliver forbundet med saadanne Bestemmelser, at det ogsaa er muligt for Ministeren at svare til Paalægget.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte mine Betragtninger og anbefale at stemme imod baade de af Mindretallet under Nr. 1 og under Nr. 2 stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til de Ændringsforslag, der er stillet til Afsnit II og III.

Der er af Venstre og Konservative stillet Ændringsforslag om, at Afsnit II om Rentelettelse udgaar, og at der i Stedet indføres nogle Bestemmelser om Mindstepriser for visse Landbrugsprodukter. Jeg vil gerne sige angaaende disse Bestemmelser, at Venstres Forslag om Mindstepriser paa Korn jo i Øjeblikket ingen Betydning har, idet Verdenspriserne har været underkastet en saadan Stigning, at man er oppe over de Priser, der foreslaas i Venstres Forslag. Men i øvrigt betyder den Forhøjelse af Kornpriserne, som Venstre her foreslaar, i Forhold til Forliget af December 1933 kun en Forværring for de fleste Landmænd her i Landet, idet langt de fleste Landmænd her er Kornkøbere. Angaaende de Konservatives Forslag om en Kornordning er det tilstrækkeligt at henvise til, at det Tillæg af 5 Kr. pr. 100 kg til de nuværende Priser, som de Konservative foreslaar, kun med den Begrænsning, at Prisen paa Foderkorn ikke maa overstige $\frac{1}{9}$ af Flæskeprisen, betyder, at hvis de Konservatives Forslag var gennemført, havde man i Dag en Kornpris paa 19 Kr. pr. Tønde. Det er vist sjældent, man har set Forslag fremsat om en saa ublufærdig Beskatning af alle Forbrugere her i Landet, Brødforbrugere i al Almindelighed og Husmændene i Særdeleshed, thi foruden at være Købere af Brød til Brug i Husholdningen er Husmændene henvist til ogsaa at købe Korn til Heste, Høns o. s. v. Man kan sikkert med Rette sige, at højst 20 000 à 30 000 Landmænd har Interesse i en saadan Forhøjelse af Kornpriserne, Resten, mere end de 85 pCt., har ingen Interesse deri, og de fleste af disse 85 pCt. har kun Tab af saadanne Priser paa Korn. Efter Fremsættelsen af dette Forslag kan jeg ikke tænke mig, at Det konservative Folkeparti fortsat kan kalde sig saadan, det bliver sikkert nødt til i Fremtiden at slette „Folke-“ af Navnet og kun kalde sig Det konservative Parti.

Angaaende de af Oppositionspartierne